

INTERN MEDDELELSE NR. 427

Til:

Storno

Fra:

S.N.T.S

Dato: 21/4 '50

File:

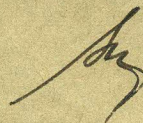
Vedrørende:

Direktør Suensons samtaler med:

direktør Monó, Automatic
 kontorchef Gunnar Pedersen, P.T.
 direktør Garde, D.F.D.S.,
 hancing. K. Hansen, D.S.B.

STORNO			
24 APR 1950			
TIL	SIGN.	TIL	SIGN.
1	SP		
2	SP		
4	SP		
BEH.	BREV/IM	/	
	TILBUD		
	SP	-195	
FILE	SP	SM.	

Rapport over samtaler vedlægges

Den 19/4 talte jeg med direktør Bronø, Automatic, om mønt-automater til brug ved radiotelefon-opkald fra skibe. Automatics nyeste møntautomatkonstruktion vil næppe være til levering på grundlag af seriefremstilling før om 1½ år, da værktøjet endnu ikke er fremstillet, men man har et betydeligt antal modelapparater af forskellige typer, hvorfor det er sandsynligt, at man ved begrænset styktal vil kunne klare de foreliggende problemer. Han henviste Storno til drøftelse med lederen af Automatics laboratorium, dr. Kærby-Nielsen, vedrørende tekniske enkeltheder.

Direktør Bronø benyttede lejligheden til at omtale, at den tidligere leder af K.T.A.S.' laboratorium, ingeniør H.T. Stensby, som blev afskediget efter befrielsen med noget reduceret pension, havde henvendt sig til ham om beskæftigelse. Direktør D. sagde, at Stensby var en særdeles dygtig mand med særlig indsigt på det elektro-akustiske område. Han var en noget vanskelig natur med megen modsigelyst, og direktør D. mente ikke, at der havde været noget i vejen med hans nationale indstilling. Det var D.'s hensigt også at tale med chefing. Holmblad om Stensby, og han nævnede spørgsmålet for os ikke så meget med henblik på egentlig ansættelse som for det tilfældes skyld, at vi måske kunne finde anvendelse for ham som konsulent eller til forekommende særlige opgaver. Jeg sagde, at jeg ikke mente, det i øjeblikket var forsvarligt at udvide hovedet på Storno, men at vi meget gerne ville have muligheden af at benytte ingeniør Stensby i erindring.

FM-anlæg til D.F.D.S. Ved en samtale den 19/4'1950 med underdirektør

Garde oplyste denne med hensyn til D.F.D.S.' planer vedrørende radiotelefonanlæg, at der forlangst ville have været placeret ordrer på anlæg til Århus og Aalborg bådene, hvis ikke man var stødt på visse vanskeligheder fra Post- og telegrafvæsenets side. Han forklarede, at de af handelsministeriet fastsatte sikkerhedskrav m.h.t. betjening af skibenes radio krævede radiotelegrafistbetjening fra 1 time efter afgang til 1 time før ankomst. I den resterende tid ville det være overordentlig bekvemt at korrespondere direkte mellem Århus og Aalborg bådene på FM stillet igennem til kaptajnen eller styrmanden på kommandøbroen, idet de samme FM-anlæg da skulle anvendes til forbindelse med selskabets kontorer i København, Århus og Aalborg. Der var imidlertid opstået forskellige vanskeligheder, først var Post- og telegrafvæsenet inde på, at skibsfarten skulle leje anlæggene, ligesom det skete i Sverige. Dette ville man under ingen omstændigheder ind på (men spørgsmålet er heller ikke aktuelt mere, da P.T. nu giver valget mellem at leje hos P.T. eller købe direkte fra fabrikanten).

Endvidere ville man fra Post- og telegrafvæsenets side, vistnok i henhold til international vedtægt, kun tillade, at direkte korrespondance mellem skibene foregik på VHF-AM anlæg, og endelig ville man ikke tillade selskabet at have egne basisstationer, men ville give det tilslutning til de offentlige stationer i København, Århus og Aalborg, som man havde meddelt også i Århus og Aalborg

kunne etableres i indeværende år. Direktør G. var meget angstelig for at blive for afhængig af det offentlige, og sagde i øvrigt, at der var grænser for, hvor mange forskellige slags radioanlæg man kunne installere ombord på skibene, og hvis man foruden de normale radiotelegraf- og radiotelefonanlæg skulle have både AM og FM-VHF anlæg, ville det blive for meget af det gode. Jeg fik indtryk af, at det måske især var på dette sidste punkt, at sagen foreløbig var strandet.

Jeg oplyste, at der var mulighed for med møntautomater at arrangere ekspedition af passagersamtaler uden mellemløbet af radiotelegrafist. Dette var G. meget glad for at høre, men mente, at problemet først var løst, dersom man fik sådan præference m.h.t. samtalerne ekspedition i land, at der kunne etableres forbindelse, medens passageren ventede i boxen. - Jeg lovede, at dette sidste spørgsmål skulle blive undersøgt. - Endvidere spurgte jeg G., om D.F.D.S., såfremt de kunne få lov til at benytte FM-anlæg til korrespondance mellem skibene indbyrdes, kunne tænkes at imødekomme Post- og telegrafvæsenet m.h.t. benyttelse af de offentlige basisstationer, idet jeg tilføjede, at det jo var muligt, at sådan benyttelse mellem skibene indbyrdes var fuldstændig udelukket. Det var mit indtryk, at der ville være mulighed for en ordning på denne basis, og G. sagde til slut, at D.F.D.S. skulle have sådanne anlæg før eller senere og så hen til samarbejde med Store Nordiske på dette område.

Direktør G. udtalte sig ret kritisk om dansk radio, som han i fortrolighed betegnede som et foretagende på vej til undergang. Han understregede, at rederne stod frit m.h.t., om de ville benytte dansk radio eller ikke, og selvom han lod forstå, at vi kunne møde vanskeligheder hos danske redere, fordi dansk radio var agenter for R.C.A., mente han ikke, at vi ville stå os ved at indlade os med dansk radio. Han lagde dog ikke skjul på, at han nærrede bitre følelser over for dansk radio og over for skibsreder T.C.Christensen, som havde fortrængt ham fra dansk radio, som G. oprindeligt havde opbygget.

om bekendtes
fortroligt

D.F.D.S. Den 19/4'50 ringede jeg til kontorchef Gunnar Pedersen og refererede D.F.D.S.'s vanskeligheder ved at træffe positiv bestemmelse om radiotelefonerne, jfr. samtale med underdirektør Garde samme dag.

G.P. erklærede sig enig i, at der ikke skulle være noget i vejen for, at D.F.D.S.'s skibe indbyrdes kunne benytte FM-anlæg. Den i Generaldirektoratets skrivelse af 28/3 til D.F.D.S. omtalte frekvens for AM-VHF anlæg er foreskrevet til internationalt brug og er således den, der skal anvendes i forbindelse med fremmede skibe.

Han mente endvidere at kunne stille i udsigt, at der kunne blive givet sådan præference for betjening af FM passagersamtaler fra møntautomatbox, at disse kunne blive ekspederet, medens passagererne var i telefonboxen. Der var allerede nu præference på rigstelefonens net for skibes samtaler.

På mit spørgsmål, om staten kunne tænke sig at imødekomme D.F.D.S.'s ønske om egne basisstationer - i hvilken forbindelse jeg fremhævede, at D.F.D.S. syntes, at det var urimeligt, at taxa-chauffører og visse læger kunne få egne lukkede systemer, ligesom jeg gjorde opmærksom på det meget store antal skibe, som D.F.D.S. havde i drift på de indenlandske ruter - sagde G.P., at de meget nødig ville gå med dertil, og at det forekom dem urimeligt at skulle have separate stationer for D.F.D.S. og for anden anvendelse. Mit indtryk var, at det ville blive vanskeligt for

D.F.D.S. at gennemføre egne basisstationer, selvom G.P.'s svar måske ikke viste, at det var absolut udelukket. G.P. var indforstået med, at jeg sagde til D.F.D.S., at såfremt de gjorde tilslutning til de offentlige basisstationer betinget af et tilsagn om, at hvis der senere skulle vise sig driftsmæssige gener derved, ville man fra P.T.'s side være villig til at forhandle om at lade D.F.D.S. få egne basisstationer. Jeg meddelte, at jeg nu ville tale med D.F.D.S. igen, og G.P. udtalte, at han syntes, der måtte ligge et forhandlingsgrundlag i det, jeg havde skitseret.

